

คำวินิจฉัยของ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๗/๒๕๖๖

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

**เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหา
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายอุดมย์ วงศ์พานิช ใจไม่ยืนบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ**

สรุปข้อเท็จจริง

๑. ผู้ถูกร้อง ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการรัฐมนตรีในรัฐบาล
นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมือง
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) และเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อกomite คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๑ ต่อมา เมื่อนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีพ้นจาก
ตำแหน่ง ในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ มีผลให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๕) ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง ภายในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๔ และเมื่อพ้นจาก
ตำแหน่งครบหนึ่งปี ภายในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อกomite
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี
จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นเจ้าของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกร้อง
รับไว้แทนและน่าเชื่อว่า ผู้ถูกร้องได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว แต่ปัจจุบันผู้ถูกร้องยังไม่ได้มา
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี
แต่อย่างใด คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ประชุมและมีมติว่า ผู้ถูกร้องจะ
ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณี
พ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี จึงยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ และคำร้องแก้ไขเพิ่มเติม

ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อดعاตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ต่อไป

๒. ศาลรัฐธรรมนูญตรวจคำร้องและมีคำสั่งในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ให้รับเรื่องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๒ และให้รับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ต่อไป พร้อมทั้งมีคำสั่งให้แจ้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ และส่งสำเนาคำร้องให้ผู้ถูกร้องเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับสำเนาคำร้อง

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ว่า ตนมีหนี้สินที่เกิดจากการประกอบธุรกิจอยู่มากแต่ไม่มีหลักฐานที่เป็นเอกสารเกี่ยวกับหนี้สินหรือทรัพย์สิน นอกจากหนี้ตามคำสั่งอายัดของกรมสรรพากร จึงทำให้มีทราบว่าจะกรอกรายการในแบบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอย่างใด และทำให้กลัวว่าจะเป็นการปกปิดหรือแจ้งเท็จต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ศาลรัฐธรรมนูญประชุมพิจารณาคำชี้แจงของผู้ถูกร้อง ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และมีมติให้รับคำชี้แจงดังกล่าวรวมไว้ในสำนวน

๓. ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาและวินิจฉัยข้อดعاสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี หรือไม่

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกร้องต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ฯ เป็นเวลาห้าปีนับจากวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่ง หรือไม่

๔. ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) บัญชีให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นอกจากนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บิหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตามที่กฎหมายบัญชีตัวแล้ว ยังรวมถึงข้าราชการ การเมืองอื่นอีกด้วย พระราชบัญชีตระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของข้าราชการการเมือง ได้แก่ บุคคลซึ่งรับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมือง ในตำแหน่งต่างๆ หลายตำแหน่ง อathi เช่น นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

และรวมถึงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีด้วย โดยบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ (๖) ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองในตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๔๐๑/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องจึงถือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบดังกล่าว

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ใน ๓ กรณี ได้แก่ กรณีการเข้ารับตำแหน่งต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่งต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปีจะต้องยื่นอีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนด

ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) ให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๔๐๑/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ จึงถือว่าวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ เป็นวันที่ผู้ถูกร้องเข้ารับตำแหน่งข้าราชการการเมืองในตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ ส่วนการพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกร้องนั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๔) บัญญัติให้ผู้ที่เป็นข้าราชการการเมืองออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี พ้นจากตำแหน่งในกรณีนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งข้าราชการการเมืองผู้นั้นออกจากตำแหน่งด้วย นายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากการยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ จึงมีผลให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมือง ในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำร้องของผู้ร้อง ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และหนังสือสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๑/๒๘๗๕๘ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๕

ในกรณีการเข้ารับตำแหน่งผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบแล้ว ในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๑ ภายในระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ จะต้องยื่นบัญชีดังกล่าวภายในสามสิบวันนับจากวันที่พ้นจากตำแหน่งคือต้องยื่นภายในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๔ และในกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปีจะต้องยื่นบัญชีดังกล่าวอีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี คือต้องยื่นภายในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๕ ซึ่งทั้งกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี ผู้ถูกร้องมิได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ แต่อย่างใด คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกร้องเพื่อให้ชี้แจงกรณีดังกล่าว ถึง ๓ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ ตามหนังสือ สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช. ๐๐๐๖/๖๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ครั้งที่ ๒ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช. ๐๐๐๖/๑๘๒๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และครั้งที่ ๓ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช. ๐๐๐๖/๑๐๒๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๙ โดยหนังสือทั้งสามฉบับ มีเนางบุญบานา วงศ์พานิช ภริยาของผู้ถูกร้องเป็นผู้รับไว้แทนแต่ผู้ถูกร้องก็มิได้ยื่นบัญชีหรือชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลแต่อย่างใด คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ลงมติในการประชุมครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และมีมติว่าผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำร้องของผู้ร้อง ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้เพื่อดำเนินการและส่งสำเนาคำร้องให้ผู้ถูกร้องเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกร้อง มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ สรุปได้ว่า ใน การประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ถูกร้องประสบปัญหาทางด้านการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ มีหนี้สินหลายอย่าง ซึ่งหนี้ต่างๆ มิได้ทำสัญญาหรือเอกสารใดๆ ไว้เป็นหลักฐานจึงทำให้ไม่ทราบว่าจะกรอกรายการลงในแบบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อย่างไร และหากทำไปก็เกรงว่าจะเป็นการปกปิด หรือแจ้งเท็จต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

จากข้อเท็จจริงและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เมื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ดำเนินการเมื่อจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๔ บัญญัติไว้ แต่ผู้ถูกร้องมิได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวหลังพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปีแต่อย่างใด และจากคำชี้แจงของผู้ถูกร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องทราบดีอยู่แล้วว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว แต่ไม่ยื่นโดยอ้างว่าไม่ทราบว่าจะกรอกแบบรายการอย่างไร เนื่องจากไม่มีหลักฐานหรือเอกสารเกี่ยวกับหนี้สิน และไม่มีทรัพย์สินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตน ข้ออ้างดังกล่าวของผู้ถูกร้องไม่อาจรับฟังได้เนื่องจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เคยมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงและแสดงเหตุผลที่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินถึงสามฉบับด้วยกันมีระยะเวลาห่างกันประมาณหกเดือน และสี่เดือนตามลำดับ หนังสือทั้งสามฉบับ ถือได้ว่าผู้ถูกร้องได้รับทราบแล้วเนื่องจากส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังที่อยู่ซึ่งปรากฏว่าเป็นที่อยู่เดิมกับที่ผู้ถูกร้องใช้เป็นสถานที่ที่ทำหนังสือแก้ข้อกล่าวหาแจ้งกลับนายังศาลรัฐธรรมนูญโดยที่หนังสือของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ ที่ให้ผู้ถูกร้องขอแจ้งรวมทั้งหนังสือของศาลรัฐธรรมนูญที่ให้ผู้ถูกร้องขอแจ้งแก้ข้อกล่าวหาไม่ถูกของผู้ถูกร้องเป็นผู้รับไว้ทั้งหมด แต่ผู้ถูกร้องก็เพิกเฉยไม่ได้แสดงหรือชี้แจงเหตุผลต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่อย่างใด และหนึ่งที่ผู้ถูกร้องกล่าวว่าอ้างมาในคำชี้แจงนี้ โดยปกติในการประกอบธุรกิจซึ่งใช้ทุนทรัพย์มากพอสมควรเช่นของผู้ถูกร้อง หรือของบุคคลทั่วๆ ไป ควรจะต้องมีหลักฐานหรือเอกสารเก็บไว้เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ การอ้างว่าไม่มีหลักฐานเก็บไว้ จึงเป็นเรื่องที่ผิดปกติในการประกอบธุรกิจอย่างมาก และไม่น่าเชื่อถือแต่อย่างใด

การที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเข้ารับตำแหน่งยื่นทราบได้โดยปกติอยู่แล้วว่าจะต้องยื่นบัญชีดังกล่าวอีกครั้งเมื่อพ้นจากตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี แต่กลับไม่ยื่นโดยอ้างเหตุที่ไม่อาจรับฟังได้ขึ้นเป็นข้อแก้ตัว ถือได้ว่า ผู้ถูกร้องรู้สำนึกในการกระทำการไม่ยื่นบัญชีดังกล่าวแล้ว

ด้วยเหตุผลและข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น วินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี

ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะได้วินิจฉัยข้อหาการกระทำการของผู้ถูกร้อง การให้พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองจึงไม่สามารถใช้บังคับกับผู้ถูกร้องได้อีกเนื่องจากผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ส่วนการต้องห้ามให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปี ควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยวินิจฉัยไว้ ก cioè นับจากวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งตามความเป็นจริง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

วินิจฉัยว่า ห้ามให้ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ฯ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ผลตำราจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ